

og Øland, og naar der er kommet til at staa, at Fylden tages paa Digets indvendige Side, er det en Ubehjælpssomhed, idet Fylden skal tages af Fyldgraven, ikke af Diget, hvad der fornuftigvis ikke kan være Tale om.

Endelig anker Vandbygningsdirektøren over — og det er for mig det væsentligste —, at Landvæsenskommissionen har truffet den Bestemmelse, at Stenbeklædningen paa Diget mellem Øland og Gjølm. skal bestaa af udkløvede, sammenhuggede Sten, medens Vandbygningsvæsenets Forslag gik ud paa, at det skulde bestaa af raa Sten. Her nævner Vandbygningsdirektøren, at Gennemførelsen af Landvæsenskommissionens Krav med Hensyn til Stenene vil medføre en forøget Udgift for hele Anlægget paa omtrent en Snes Tusinde Kr. Det forekommer mig mærkeligt, at Landvæsenskommissionen er kommen til det Resultat, idet jeg tillader mig at minde om, at det tekniskkyndige Medlem, Landvæsenskommissionen i Henhold til Loven af 30. December 1858 § 13 har sikret sig, netop er en af de Ingeniører, som i sin Tid have udarbejdet Projektet af 1885, og heri staaer der utrykkelig, at Beklædningen skal bestaa af raa Sten. Det forekommer mig mærkeligt, at man nu kommer til det andet Resultat. Om der er Raad til at foretage denne Forandring, skal jeg ikke komme ind paa, men det forekommer mig uheldigt at foretage den, ikke alene i en, men i flere Retninger, navnlig af Hensyn til den stærkt forøgede Bekostning. De sagkyndige ville endda gøre gældende, at de udkløvede, sammenhuggede Sten ikke ere saa gode som de raa Sten, i hvert Fald ikke overfor Isdrift.

Som alt nævnt tænke vi ikke paa at tørlægge det Areal, her bliver afdæmmet i Fjorden, idet vi mene, at kunstig Tørlægning her ikke vil kunne betale sig, men naar vi i vort Andragende til Regeringen af 1. Februar 1911 have udtalt os i Retning af, at vi muligvis senere ville andrage om at faa Ejendomsret over de Arealer, der ligge i Vigen mellem Øland og Gjølm, hidrører det fra, at en Del af de Arealer, naar de blive afdæmmede, rimeligvis uden kunstig Tørlægning vil vokse til, idet der paa de allerfleste Aarstider er meget lidt Vand over dem, og de undertiden ere helt tørre, naar der er lav Vandstand i Fjorden.

Naar jeg har tilladt mig at fremsætte dette Lovforslag for den højtærede Regering og det høje Folketing, har jeg gjort

det ud fra den Betragtning, at det vil være vanskeligt for Beboerne at gennemføre det paagældende Foretagende uden Statens Støtte. Jeg turde maaske atter henvise til, at vi gennem mange Aar have gjort forskellige Tilløb til at faa den Sag realiseret, men disse Forsøg ere stadig strandede paa Grund af de med Gennemførelsen forbundne Omkostninger, og jeg turde maaske yderligere henvise til, at Staten har stillet sig ret velvilligt overfor de Digeanlæg, der i sin Tid opførtes paa Lolland-Falster. Stormfloden af 13. November 1872 blev som bekendt anset for en Nationalulykke. Den var foranlediget ved en gennem flere Dage vedvarende sydvestlig, vestlig og nordvestlig Storm, som pressede store Vandmasser gennem Skagerak og Kattegat ind i Østersøen, og da det saa pludselig brasede op med Storm fra Øst, bleve Vandmasserne i Østersøen drevne tilbage ind over Lolland-Falster med uimodstaaelig Kraft. Som sagt, den Katastrofe blev betragtet som en Nationalulykke, og hvis jeg erindrer ret, blev der foretaget en Indsamling over hele Landet, der nogenlunde bødede paa den materielle Skade, der var sket. Men ogsaa fra Lovgivningsmagtens Side blev der truffen Foranstaltninger for at forebygge lignende Katastrofer i Fremtiden. I § 5 i Loven om Digearbejder paa Lolland-Falster nævnes det, i hvilket Forhold Staten skulde træde til med sit Tilskud. Denne Paragraf lyder saaledes: „Til de i § 1 nævnte Digeanlæg paa Falster bidrages af Statskassen $\frac{2}{5}$, til Digeanlægget paa Lolland $\frac{1}{4}$ af Anlægsomkostningerne, hvilke Beløb udredes med ca. $\frac{1}{3}$ i hvert af Finansaaarene 1873—74, 1874—75 og 1875—76. For Finansaaaret 1873—74 bevilges til Digeanlægget paa Falster 23,000 Rd., til Anlægget paa Lolland 29,000 Rd.“ Af Statsregnskaberne vil man se, at Staten har ydet følgende Bidrag — jeg gør opsom paa, at jeg har omsat Beløbene fra Rigsdaler, Mark og Skilling til Kroner og Øre. I Aaret 1872—73 lyder Posten saadan: „Til Istandsættelse af de ved Stormfloden den 13. November 1872 skete Ødelæggelser paa Dæmninger og Diger paa Lolland og Falster 21,784 Kr. 90 Ø. I 1873—74 er der paa § 25 under Nr. 11 en Post til Digearbejder paa Lolland og Falster: 104,000 Kr. Statsregnskabet for 1874—75 udviser paa § 25 under Nr. 6 185,000 Kr. til samme Formaal. Statsregnskabet for 1875—76 har paa § 26 under Nr. 5 192,100 Kr., Statsregnskabet for 1876—77 har